

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **M. H.**, v řízení zastoupeného JUDr. Lubomírem Málkem, advokátem se sídlem Havlíčkův Brod, Horní čp. 6 proti žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond**, se sídlem Praha 1, Ve Smečkách 33, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

t a k t o :

- I. **Žalovanému se ukládá, aby do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobce ze dne 29.7.2015.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Lubomíra Málka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalovanému rozhodnout o návrhu žalobce o poskytnutí zbylé části jednotné platby na plochu za rok 2014.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 9.5.2014 žalovanému doručil jednotnou žádost za rok 2014, kterou žádal mimo jiné o Jednotnou platbu na plochu (SAPS), tedy na všechny půdní bloky, které měl k datu podání žádosti v LPISu evidované. V důsledku probíhajícího řízení o změně evidovaných údajů v evidenci půdy došlo k tomu, že se se zpětnou účinností k datu předcházejícímu podání této žádosti (t.j. k datu 8.5.2014) rozšířil rozsah půdních bloků, které měl v LPISu evidované. Došlo k tomu až s časovým odstupem, když správný termín účinnosti změny evidovaných údajů svým rozhodnutím na základě námitky žalobce rozhodl až ministr zemědělství rozhodnutím ze dne 10.3.2015. K prodlení se změnou evidovaných údajů tak došlo jen z důvodu pochybení příslušného správního úřadu.

Podáním z 29.7.2015 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí o poskytnutí jednotné platby na plochu za rok 2014 i za tyto další půdní bloky. Žalovaný o návrhu dosud nerozhodl, a proto podal návrh na ochranu před nečinností, na který Ministerstvo zemědělství ČR nereagovalo, a proto zaslal další podnět na ochranu před nečinností dne 23.12.2015. Na to mu bylo ministerstvem sděleno, že o návrhu nemůže být rozhodnuto proto, že nebyl podán na předepsaném formuláři dle ustanovení § 2 nařízení vlády č. 47/2007. Žalobce je ale přesvědčen, že tuto podmínku splnil, když již v textu původní žádosti části 8 v bodě „Mapa půdních bloků, popř. dílů půdních bloků“ zaškrtl možnost „Generovaná v aplikaci LPIS“. Je přesvědčen o tom, že návrh měl všechny náležitosti podání a žalovaný měl o jeho návrhu rozhodnout.

Žalovaný ve vyjádření v podané žalobě uvedl, že žadatel požádal dne 9.5.2014 o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy o celkové výměře 100,19 ha pro rok 2014. Žalovaný rozhodnutím ze dne 7.11.2014 sp.zn. 14/FID/535/012346-S, č.j. SZIF/2014/0341554 žalobci poskytl zálohu SAPS 2014 s odůvodněním, že žadatel doručil fondu dne 9.5.2014 žádost o SAPS 2014 v souladu s nařízením vlády. Žalovaný s odkazem na čl. 29 odst. 5 nařízení rady (ES č. 73/2009 ve znění čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č.j. 10/2013, v platném znění, uvedl, že žadateli se po 16. říjnu 2014 poskytuje záloha SAPS 2014 s tím, že zbývající část SAPS 2014 bude žadateli vyplacena po 1.12.2014.

Následně rozhodnutím sp. zn. 14/FID/535/012346-S, č.j. SZIF/2014/0363701 ze dne 2.12.2014 fond žalobci poskytl SAPS 2014 v celé výši 593 754,18 Kč v souladu s nařízením vlády.

Podáním ze dne 29.7.2015, doručeným žalovanému dne 5.8.2015, se žalobce domáhal u SZIF o doplnění žádosti o jednotnou platbu na plochu pro rok 2014, o které bylo již pravomocně rozhodnuto na základě žalobou napadeného rozhodnutí č.j. SZIF/2014/0363701 ze dne 2.12.2014, o plochu dílů půdních bloků, které byly na žalobce zaevidovány do evidence využití půdy podle uživatelských vztahů, dále jen „LPIS“ (dodatečně, tedy po právní moci napadeného rozhodnutí a které nebyly zároveň součástí deklarace dílů půdních bloků v jednotné žádosti pro rok 2013 v rámci žádosti o jednotnou platbu na plochu pro rok 2014).

Dne 30.9.2015 doručil žalobce podnět k ochraně proti nečinnosti. Ministerstvo zemědělství, odbor auditu a supervize, dne 26.1.2016 zaslalo žalobci vyjádření k podnětu k ochraně proti nečinnosti s tím, že k dílům půdních bloků nezahrnutým do jednotné žádosti pro rok 2014, vůči kterým směřuje návrh žalobce k zahájení řízení o vyplacení zbylé částky SAPS 2014 i podnět k ochraně proti nečinnosti, nelze vyhovět, neboť návrh nebyl podán na formuláři dle § 2 nařízení vlády. Přesto a bez ohledu na formu podání mohl žalobce dle článku 23 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 doplnit žádost ze dne 9.5.2014 do 25 kalendářních dnů se sankcí, s výjimkou vyšší moci, nebo mimořádné události dle článku 75 citovaného nařízení Komise. V případě doplnění žádosti ze dne 9.5.2014, resp. po termínu pro podání žádosti o jednotnou platbu na plochu pro rok 2014, t.j. po lhůtě 15. května 2014, po více než 25 kalendářních dnech, dle článku 23 nařízení Komise, se taková žádost považuje za nepřípustnou. Vzhledem k tomu, že Fond již pravomocně rozhodl o žádosti o poskytnutí SAPS 2014, na výměru ohlášenou v žádosti, jejíž součástí nebyly doplňované díly půdních bloků (uváděné žalobcem v návrhu na zahájení řízení o poskytnutí zbylé části SAPS 2014), doručeném Fondu dne 5.8.2015), nelze dle Ministerstva zemědělství poukazovat na nečinnost Fondu. Z uvedených důvodů považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

Ze správního spisu soud zjistil průběh předchozího řízení tak, jak jej popsal žalovaný ve svém vyjádření. Z rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 10.3.2015, č.j. 11475/2015-MZE-12151 soud zjistil, že oznámením Ministerstva zemědělství, krajské agentury pro zemědělství a venkov Kraj Vysočina, pracoviště Havlíčkův Brod ze dne 22.12.2014, sp.zn. 726/2014 o provedení změny evidovaných údajů v evidenci půdy podle uživatelských vztahů u půdních bloků, resp. dílů půdních bloků, uvedených v tomto oznámení a nacházejících se v katastrálních územích Mírovka, Havlíčkův Brod a Suchá u Havlíčkova Brodu ve čtvercích 660-1100 a 660-1110 bylo žalobci, jakožto ohlašovatelům změny, sděleno, že byla u půdních bloků zde uvedených, provedena změna uživatele v evidenci půdy z dosavadního uživatele společnosti NATUR HB s.r.o. na žalobce. V odůvodnění tohoto oznámení zemědělské agentury bylo uvedeno, že změna byla provedena na základě usnesení ministra zemědělství č.j. 8649/2014-MZE-12151 ze dne 24.11.2014. Účinnost provedení změny byla stanovena na 2.7.2014. Žalobce proti tomuto oznámení zemědělské agentury podal dne 29.12.2014 písemnou námitku, ve kterém nesouhlasil s tím, že změna v evidenci půdy byla provedena až od 2.7.2014. Uvedl, že ohlášení změny provedl svým podáním, které bylo doručeno zemědělské agentuře dne 7.5.2014. Jelikož v § 3g odst. 13 zákona o zemědělství je stanoveno, že právní účinky provedené aktualizace evidence půdy nastávají dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy uživatel učinil ohlášení změny, účinnost změny by měla být provedena již k 8.5.2014. Ministr konstatoval, že pan M. H. podal dne 7.5.2014 u zemědělské agentury žádost o zákres půdních bloků shora vyjmenovaných a k této žádosti přiložil nájemní smlouvy a výpovědi nájemních smluv. Tato žádost je dle svého obsahu ohlášením změny v evidenci půdy. Právní účinky provedené aktualizace evidence půdy na základě ohlášení změny nastávají ve smyslu ustanovení § 3g odst. 13 zákona o zemědělství dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy uživatel učinil ohlášení změny. Jelikož na žádosti se nachází razítko zemědělské agentury s datem 7.5.2014, účinnost změny v evidenci půdy ve smyslu citovaného ustanovení zákona o zemědělství by měla nastat dnem následujícím, t.j. dnem 8.5.2014, a nikoli až dnem 2.7.2014, jak je uvedeno v oznámení zemědělské agentury. Z tohoto důvodu ministr vyhověl námitce p. M. H. a oznámením Ministerstva zemědělství, krajské agentury pro zemědělství a venkov Kraj Vysočina, pracoviště Havlíčkův Brod ze dne 22.12.2014 zrušil s účinky ode dne jeho vydání a věc vrátil Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu k vydání nového oznámení. Uložil mu, aby v novém řízení, nezjistí-li se jiné právně významné skutečnosti, upravilo datum účinnosti provedené změny. Také mělo být náležitě upraveno odůvodnění oznámení, aby v něm nebylo jen odkazováno na dřívější usnesení ministra zemědělství, ale byly v něm uvedeny konkrétní důvody k provedení změny v evidenci půdy. Z uvedeného přehledu je patrné, že žalobce podal dne 7.5.2014 na Ministerstvo zemědělství žádost z 5.5.2014 o zákres půdních bloků do LPISU. Tato žádost byla posuzována jako ohlášení změny v evidenci půdy.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil podanou žalobu takto:

Podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis, platný pro řízení u správního úřadu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního úřadu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle ustanovení § 81 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Ustanovením § 79 a následujícími s.ř.s. je tak upraven institut, umožňující účastníkům správního řízení domáhat se ochrany před nečinností správního úřadu. Správní úřad je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V ustanovení § 79 s.ř.s. je upravena pouze ochrana před nečinností, spočívající v nerozhodování ve věci samé nebo nevydání osvědčení, nikoliv před jinými procesními vadami. Nečinnost při vydání rozhodnutí se může týkat jak správního úřadu prvního stupně, tak orgánu odvolacího, který po podání řádného opravného prostředku v řízení řádně nepostupuje. O nečinnost správního úřadu se však může jednat pouze v tom případě, že neexistuje žádná skutečnost, která by bránila v řízení činit úkony a rozhodovat.

V projednávané věci podal žalobce dne 9.5.2014 žádost za rok 2014, kterou žádal mimo jiné o Jednotnou platbu na plochu (SAPS), tedy na všechny půdní bloky, které měl k datu podání žádosti v LPISu evidované. Mezi účastníky je také nesporné, že žalobce podal dne 7.5.2014 u zemědělské agentury žádost o zákres půdních bloků zde vyjmenovaných, která byla dle svého obsahu ohlášením změny v evidenci půdy.

Dle § 3g odst. 13 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění účinném do 31.12.2014, nastávají právní účinky provedené aktualizace evidence půdy na základě ohlášení změny dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy uživatel učinil ohlášení změny. Ministr zemědělství ve svém rozhodnutí ze dne 10.3.2015 č.j. 11475/2015-MZE-12151 konstatoval, že účinnost změny v evidenci půdy ve smyslu tohoto ustanovení nastala dnem následujícím po doručení, t.j. dnem 8.5.2014. Tato skutečnost byla potvrzena i v Oznámení zemědělské agentury o provedení změny ze dne 14.5.2015, ve kterém bylo uvedeno, že žalobce se stal uživatelem půdních bloků s účinností k 7.5.2014. Jestliže žalobce dne 9.5.2014 doručil Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu jednotnou žádost za rok 2014, ve které žádal o jednotnou platbu na plochu (SAPS), a ve které poukázal na to, že mapa půdních bloků, kterých se žádost týkala, byla generována v aplikaci LPIS, je nutné zohlednit, že k datu podání této žádosti byly zaevidovány v aplikaci LPIS i půdní bloky, na které žádá žalobce poskytnutí platby v žádosti z 29.7.2015. Pokud žalobce v původní žádosti učiněné na požadovaném formuláři v bodu 8 odkázal na to, že půdní bloky, na které žádá, jsou generovány v aplikaci LPIS, vyplývá z toho, že žalobce žádal o poskytnutí platby SAPS na všechny půdní bloky, které měl k datu podání žádosti v této aplikaci evidované, tedy že se původní žádost týkala i dalších bloků výslovně uvedených v žádosti z 29.7.2015. Žalobce tak dle soudu tedy splnil i podmínku, že žádost byla podána na formuláři dle § 2 nařízení vlády č. 47/2007 Sb., o stanovení některých podmínek k poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy a některých podmínek k poskytování informací o zpracování zemědělských výrobků pocházejících z půdy uvedených do klidu, ve znění pozdějších předpisů. Pokud žalovaný ve vyjádření poukazuje na to, že žádosti ze dne 29.7.2015, která byla doplněním žádosti o jednotnou platbu pro rok 2014, nebylo možno vyhovět, protože byla nepřípustná z důvodu, že byla podána opožděně, považuje soud za nutné zdůraznit, že žalobce nemohl vyhovět podmínkám uvedeným v článku 23 nařízení Komise ES č. 1122/2009, když doplnění žádosti ze dne 9.5.2014 do 25 kalendářních dnů, bránilo výhradně nesprávné rozhodnutí správního orgánu, když teprve na základě rozhodnutí ministra ze dne 10.3.2015 vydala dne 14.5.2015 agentura oznámení o provedení změny uživatele v evidenci půdy z dosavadního uživatele společnosti NATUR HB s.r.o. na žalobce, a to s účinností k 7.5.2014.

Pro úplnost soud zdůrazňuje, že svým rozhodnutím nepředjímá, jakým způsobem má žalovaný o návrhu žalobce z 29.7.2015 rozhodnout, nicméně s ohledem na uvedené je přesvědčen o tom, že žalovaný je povinen o podané žádosti rozhodnout a ve svém rozhodnutí zohlednit skutkový stav, jaký zde byl v době podání žádosti dne 9.5.2014.

S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, když žalovaný nerozhodl o řádně podané žádosti a ze správního spisu není patrné, že by mu v tom bránily nějaké zásadní překážky. Je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí nebylo ani ke dni rozhodnutí soudu o žalobě vydáno. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil třicetidenní lhůtu, která se jeví soudu jako přiměřená, i s ohledem na časový odstup od podání žádosti.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč (za převzetí věci, sepsí žaloby) a dva režijní paušály po 300,- Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 6.800,- Kč. K tomu je nutné připočítat daň z přidané hodnoty ve výši 21% z této částky, neboť zástupce žalobce osvědčil před soudem, že je plátcem této daně, která v dané věci činí 1.428,- Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 10.228,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. srpna 2016

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Mikolášová